

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00076/2011-01
Дана: 23.09.2011.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **С.Д. из Лесковца**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 23.септембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **С.Д. из Лесковца** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009 од 25.12.2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

С.Д. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Општинском суду у Лесковцу. Пријаву за избор подноси за Основни суд у Лесковцу и Виши суд у Лесковцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и

закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу оспособљености истиче да је у посматраном периоду имао 150% испуњеност судијске норме, а да је као истражни судија решавао већи број предмета истраге од изабраних судија.

У огледу застарелости истиче да не поседује званичне податке па предлаже прибављање званичних одатака од суда у којем је радио.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 707 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Први састав Високог савета судства поносиоцу приговора није доставио образложену одлуку.

Подноском од 04.07.2011.године подносилац приговора је у прилогу доставио упоредни преглед за судије које су радиле у Општинском суду у Лесковцу и упоредио их са својим резултатима, истиче да и поред тога не може да идентификује разлоге за престанак судијске дужности.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства изјаснио на рочишту одржаном дана 20.07.2011.године, у изјашњењу указује да имајући у виду да није добио образложену одлуку првог састава Високог савета судства не зна разлоге због којих му је престала судијска дужност. Указује на упоредну анализу коју је извршио, а у односу на судије Општинског суда у Лесковцу, али и Општинског суда у Лебану, па своје резултате по више параметара сматра најбољим. Указује да је одлуке израђивао махом у року од 8 дана, али ни једну преко рока од 30 дана, да му је порсек укинутих одлука мањи од просека суда. Наглашава да је фебруара 2009.године био упућен на рад у Окружни суд у Лесковцу, где је радио првостепени кривични поступак, те у мањем броју другостепени кривични поступак и у Кв већу, доставља извештај суда, па поставља питање из ког разлога је само неколико месеци пре престанка судијске дужности испуњавао услове за судију Окружног суда а да сада није изабран ни за судију основног суда. Указује да је био и члан Управног одбора Друштва судија, а што указује и да је и међу колегама уживао одређени углед.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 20.07.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Лесковцу, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Општинском суду у Лесковцу, и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

К предмета у раду 407 у раду од тога 46 старих решено 270 од тога 44 старих, све одлуке израђене у року, 98 ожалбена 52 потврђене, 22 преиначених или 22,45% и 24 укинутих или 24,49%, просек одељења 20,91%.

Кв предметау раду 5 решених.

Остварење норме 161%.

2007.године

К предмета у раду 375 у раду од тога 32 стара решено 238 од тога 35 старих, све одлуке израђене у року, 127 ожалбена 85 потврђених, 22 преиначених или 17,23% и 20 укинутих или 15,75%, просек одељења 17%.

Кв предмета у раду 1 решен

Остварење норме 153%.

2008.година

Ки предмета у раду 358 решених 218.

Кри+Крм+Кри-пов+Кр 107 у раду решених 98.

К предмета у раду 109 у раду од тога 16 старих решено 97 од тога 19 старих, све одлуке израђене у року, 81 ожалбена 51 потврђена, 12 преиначених или 15% и 18 укинутих или 22%, просек одељења 18%.
Остварење норме 164%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у кривичној материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође у 2006. и 2008. години и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у овим годинама имао проценат укинутих одлука и изнад просека одељења у којем је радио. Дакле 2006.године укинутих 24,49%% просек одељења 20%, 2007.године 15,75%, просек одељења 17% те 2008.године 22,22% просек одељења 18%. Уз то у свим годинама је имао и висок проценат преиначених одлука. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунио услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију. Иако су одступања од просека одељења око 5%, сам проценат укинутих одлука је изузетно висок за материју у којој је

поступао. Овако високим процентом укинутих одлука ствара се правна несигурност, а коју судија у раду мора до обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дуго трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора обезбеди. Из датих разлога Високи савет сматра да подносилац приговора није испунио критеријум стручности.

У погледу критеријума оспособљености Високи састав судства није нашао разлога за сумњу у испуњеност критеријума, имајући у виду да је у раду посвећивао пажњу решавању старих предмета, да су одлуке израђиване у року, као и да је у свим годинама имао остварену оријентациону норму.

Подносилац приговора је своје резултате рада стављао у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да према Закону о изменама и допунама Закона о судијама преиспита и одлуке првог састава ВСС о изабраним судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија које су изабране у судове у које је поднео подносилац приговора пријаву, бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о критеријумима и Мерилима и Правилима за примену истих, а подносилац приговора у односу на остале неизабране судије привилегован.

Поред тога Високи савет судства је имао у виду и информацију да се са оцем и братом бави и приватним послом – угоститељством, а што не може представљати узорно понашање судије и корпус моралних особина које судија мора поседовати.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић